

Prada, bressol musical

L'Orquestra Simfònica de Joves Intèrprets dels Països Catalans recupera l'obra de Jaume Mas Porcel

Glòria Julià

db ENVIADA ESPECIAL

PRADA Des dels seus inicis, l'Orquestra Simfònica de Joves Intèrprets dels Països Catalans (OSJIPC) té l'objectiu de recuperar el patrimoni musical de compositors catalans que, pel motiu que sigui, havia quedat oblidat. Així, enguany, l'OSJIPC s'ha centrat en el treball de Jaume Mas i Porcel (Palma 1909-Alacant 1993), Isaac Albéniz i Pascual (Camprodon 1860-Kanbo, País Basc 1909) i Vicent Asencio i Ruano (València 1908-1979). També han interpretat *Scheherazade*, de Nikolai Rimskikh-Korsakov.

Diumenge vespre, el concert va ser, com cada any, a Sant Miquel de Cuixà i gaudí d'una gran assistència de públic, que visqué amb emoció l'espectacle, dirigit per Salvador Brotons i en el qual prengueren part nombrosos músics illencs.

Enguany, l'orquestra ha interpretat peces del mallorquí Jaume Mas i Porcel, músic que participà

activament en les institucions musicals de l'illa, com ara el Comitè Pro Chopin de Valldemossa, la Capella Clàssica, l'Orquestra Simfònica de Mallorca, etc. També fou promotor del Concurs internacional de piano Frédéric Chopin i destacà en la tasca docent com a professor fundador del Conservatori Regional de Música de Balears. El concert de diumenge fou enregistrat.

Cal recordar que l'OSJIPC va néixer a Mallorca el 2004, impulsada pel Forum Musicae Centre de Dinamització dels Ensenyaments Musicals a les Balears. La formació aplega joves d'entre 18 i 26 anys procedents dels set territoris de parla catalana (l'Alguer, Andorra, Catalunya, Catalunya Nord, Franja de Ponent, Illes Balears i País Valencià).

A partir del 2006 començà a col·laborar amb el projecte la Universitat Catalana d'Estiu i, fruit d'aquesta col·laboració, se'n va crear un secretariat permanent a Barcelona i se n'establí la seu al futur Centre Pau Casals de Prada de Conflent.

L'OSJIPC centra la seva tasca en la recuperació del patrimoni musical de l'àmbit català, sota la supervisió de musicòlegs i especialistes i del mateix Salvador Brotons.

Com ja és tradicional, Sant Miquel de Cuixà fou l'indret escollit per fer-hi el concert.

Brotons dirigit l'orquestra, que de cada vegada té més seguidors.

Tal com ells mateixos expliquen, el compromís amb la llengua i la cultura que uneix els Països Catalans, la convicció de la necessitat d'aquest projecte "i, per damunt de tot, la música, que ens fa esdevenir universals, són els pilars sobre els quals es fonamenta aquesta orquestra", asseguren. Val a dir que Joan Moll també ha cooperat en l'assessorament artístic, a més de Miquel Estelrich, qui centrà la tesi doctoral en l'obra de Jaume Mas i Porcel. •

LLENGUA

Bibiloni recorre la història de la toponímia

PRADA Gabriel Bibiloni, lingüista i professor de la UIB, ha impartit enguany a la UCE un curs sobre antroponímia catalana. S'ha centrat en les bases d'aquesta matèria. Primer va fer una introducció per explicar els diferents sistemes de denominació en diferents èpoques i cultures, "que va des del nom simple dels pobles més antics fins al sistema més complex, com ara el romà, l'àrab o el rus", indicà.

El professor féu un recorregut pel període romà, el germànic i el cristianisme, que, segons assegura, "des del principi posen

noms de sants cristians com a models a seguir fins al Concili de Trento, en què es prohibeix posar qualsevol nom que no sigui cristià. Això representà la desaparició de corpus antroponímics de diferents cultures". Per Bibiloni, aquest fet suposa una simplificació, un empobriment de l'antroponímia.

En el curs que va impartir també va explicar el sorgiment dels cognoms, "un fenomen que apareix a partir del segle XI perquè precisament el cristianisme va reduir el conjunt onomàstic i hi ha moltes repeticions". D'aquí sorgeixen els so-

brenoms o malnoms, alguns dels quals d'origen toponímic, patronímic, noms d'oficis o descriptius. Aquests sobrenoms, entre els segles XI i XIV, es van fixant i es converteixen en cognoms lligats a una família, fixos i hereditaris. Alhora, Bibiloni parlà de la introducció dels cognoms al País Valencià i a les Illes Balears per la repoblació, i de l'evolució dels usos socials. "Els catalans, fins a l'època moderna, han tingut un sol cognom, normalment el del pare", aclarí. La feminització dels llinatges, un fet molt tradicional fins fa relativament poc,

Gabriel Bibiloni explicà la història dels nostres noms i cognoms.

fou un dels temes tractats, com també els canvis de cognom, com el cas dels conversos o el d'homes que adopten el de la

dona. "Si ells eren pobres i es casaven amb una pubilla rica, agafaven el cognom de la dona", sentencià. •